

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. К., 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ШЕСТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН АТ. БАДЖАКОВ

при участието на секретаря РАДИАНА Д. ГРОЗЕВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН АТ. БАДЖАКОВ Гражданско дело № 20235510102183 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба И. А. И., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“***”, чрез пълномощника му адв. М. К., против „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И.. Предявен е иск с правно основание чл.422 от ГПК, във връзка с договорните отношения между страните по повод на възникнало трудово правоотношение между тях.

Ищецът И. А. И. моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника „П.“ ООД, че дължи да му заплати сумата от 5133,00 лева, включваща трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2022 г. и до 10.01.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда - 06.02.2023 год. до окончателното плащане, както и направените от ищеца разноски по настоящия установителен иск и разноските в заповедното производство – 550,00 лева за адвокатско възнаграждение, за които вземания Районен съд- К. е издал по ч.гр.д. № 20235510100267 заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, както и да осъди ответника да заплати на ищеца направените по ч.гр.д. 2183/ 2023г. по описа на Районен съд - К., съдебни и деловодни разноски в общ размер на 916,00 лв., от които сумата от 820,00 лв. адвокатско възнаграждение и сумата от 96,00 лв. такса ЧСИ по изпълнително дело № 356/2023 г. за запор на обезпечителна заповед, за които разноски е представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ищецът чрез процесуалния си представител твърди, че на 06.08.2014 г.

между И. А. И. и „П.“ ООД, с ЕИК ***, е сключен трудов договор № 032, по силата на който ищецът работел на длъжност машинен оператор металорежещи машини в ответното дружество. Със Заповед № 2022-10 от 25.11.2022 трудовият му договор бил прекратен по взаимно съгласие на осн.чл.325 ал.1 т.1 от КТ, считано от 11.01.2023 год. Сочи, че към датата на прекратяване на трудовия договор, не бил получил пълния размер на трудовото си възнаграждение за месеците ноември и декември 2022 г., както и до 10.01.2023 год. На 13.01.2023 год. ищецът изпратил покана до дружеството за доброволно изплащане на неплатените трудови възнаграждения, която била получена в „П.“ ООД на 16.01.2023 год. Тъй като в посочения срок не било извършено плащане, ищецът пристъпил към започване на заповедно производство. Сочи, че в подписаното от страните по трудовия договор допълнително споразумение №4/29.07.2022 год. било уговорено основно месечно възнаграждение в размер на 2705,27 лв. и допълнително възнаграждение за придобит стаж и професионален опит в размер на 129,85 лева, считано от 01.08.2022 год.

Съгласно практиката в дружеството, възнаграждението се изплащало до последния работен ден на месеца, следващ месеца, за който се отнася. Тъй като работодателят не изплатил пълния размер на възнагражденията до края на м.декември 2022 г. за м.ноември, до края на м.януари 2023 год. за м.декември и до датата на прекратяване на трудовия договор - 11.01.2023 год., не било платено възнаграждението за м.януари 2023 год., то дружеството – ответник изпаднало в забава и дължало законна лихва върху дължимите суми от завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното плащане.

Срещу „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И., е подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и във връзка с него е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 157/ 06.02.2023г. по ч.гр.д. № 267/ 2023г. по описа на Районен съд - К., с която на длъжника е разпоредено да заплати на И. А. И., както следва: 5133,00 лева - главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда - 06.02.2023 год. до окончателното плащане и разноси в размер на 550,00 лева за адвокатско възнаграждение. В едномесечния срок по чл.414 от ГПК длъжникът оспорил вземането на И. А., за което същият бил уведомен от съда. В заповедното производство длъжникът не представил доказателства за изплатени възнаграждения за периода, посочен в заявлението по чл.410 от ГПК, а представените с възражението му не се отнасяли за посочените месеци.

Ответникът „П.“ ООД е получил исковата молбата на ищеца по реда на чл.50, ал. 4 ГПК, но в законовия срок не депозира отговор.

В първото по делото съдебно заседание ищецът е поискал постановяване на неprisъствено решение по спора.

С протоколно определение от 17.04.2024 г. съдът е приключил съдебното дирене и е пристъпил към постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Съгласно чл. 239, ал. 2 от ГПК неприсъственото решение не се мотивира по същество, като в него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е представил писмен отговор. Ответникът е редовно призван за съдебното заседание, като не изпраща процесуален представител и не е направил искане делото да бъде гледано в негово отсъствие.

От Определение №275/02.02.2024 г., постановено по настоящото гражданско дело /лист 25 и 26 от делото/ и приложените към делото призовки е видно, че на ответника са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание.

Съобразно правилото за разпределение на доказателствената тежест съгласно чл. 154 ГПК в тежест на ответника е да докаже, че не дължи претендираните суми на ищеца, като такива доказателства по делото не са събрани.

Предявените искове се явяват вероятно основателни с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства. В съдебно заседание от 17.04.2024 г. процесуалният представител на ищеца представя 4 бр. месечни извлечения по разплащателна сметка BG*** към 30.11.2022 г.; към 30.12.2022 г.; към 31.01.2023 г.; и към 28.02.2023 г. с титуляр И. А. И., от които е видно, че за посочения период от време по банковата сметка на ищеца няма извършен превод от ответното дружество с основание заплащане на трудово възнаграждение.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1, т. 1 и 2, поради което следва да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника, като предявените искове бъдат уважени изцяло.

По отношение на претендираните от ищеца разноски, съдът възприема следното:

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Съгласно Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк.дело № 4/2013 г., на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на ВКС на РБ, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производства, включително и когато не изменя разноските по издадена заповед за изпълнение. Принудителното събиране на разноските се извършва, въз основа на издаден, след влизане в сила на решението по установителния

иск, изпълнителен лист по чл.404, т.1 от ГПК от съда в исковото производство.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за присъждане на разноски, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имало такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска.

Предвид изложеното и изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца съразмерно с уважената част от иска както следва: в заповедното производство - в размер на 550 лв. за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, както и в настоящото производство - в размер на 916,00 лева, включващи 820,00 лв. за адвокатско възнаграждение и 96,00 лв. такси по ИД № 356/2023 г. за налагане на заповед по обезпечителна заповед.

На основание чл.78, ал.6 ГПК във вр. с чл.1 от Тарифата за държавните такси по ГПК следва да бъде осъдено ответното дружество да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К. сумата от 102.66 лева, представляваща дължима държавна такса за производството, от заплащането на която е била освободен ищецът на основание чл.83, ал.1, т.1 от ГПК, както и държавна такса в размер на 102.66 лева за образуване на ч.гр.д № 267/2023 г. по описа на Районен съд – К..

Съгласно чл. 80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай ищецът е представил списък на разноските.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И., съществуването на вземането на И. А. И., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“***, чрез пълномощника му адв. М. К., за сумите следните суми: **5133,00 лева**, главница, включваща трудово възнаграждение за месеците Ноември 2022 г., месец Декември 2022 г. и за месец Януари 2023 г. за отработените дни от 01.01.2023 г. до 10.01.2023 г., законната лихва върху главницата, считано от подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда - 06.02.2023 год. до окончателното плащане, за изпълнението на което парично задължение е издадена в полза на И. А. И. Заповед № 157/06.02.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 267/2023 г. по описа на Районен съд - К..

ОСЪЖДА „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И., да заплати на И. А. И., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“***, чрез пълномощника му адв. М. К., сумата от **550,00 лева**, представляващи разноски по ч.гр. дело № 267/2023 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И. да заплати на И. А. И., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“***, чрез пълномощника му адв. М. К., сумата от **916,00 лева**, представляващи направени разноски по гр.д № 2183/2023 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К. сумата от 102,66 лева, представляващи дължима държавна такса по ч.гр.д № 267/2023 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА „П.“ ООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.К., общ. К., обл. С.З., бул.“****“ № *, представлявано от управителя О. И. И. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К. сумата от 102,66 лева, представляващи дължима държавна такса по гр.д № 2183/2023 г. по описа на Районен съд – К..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – К.: _____